

Lista 2 zadanie 9

Krystian Grabowski

Treść: Dla ważonego drzewa $T = (V, E, c)$, gdzie $c : V \rightarrow R_+$, określamy jego zewnętrzną długość $EL(T)$ jako:

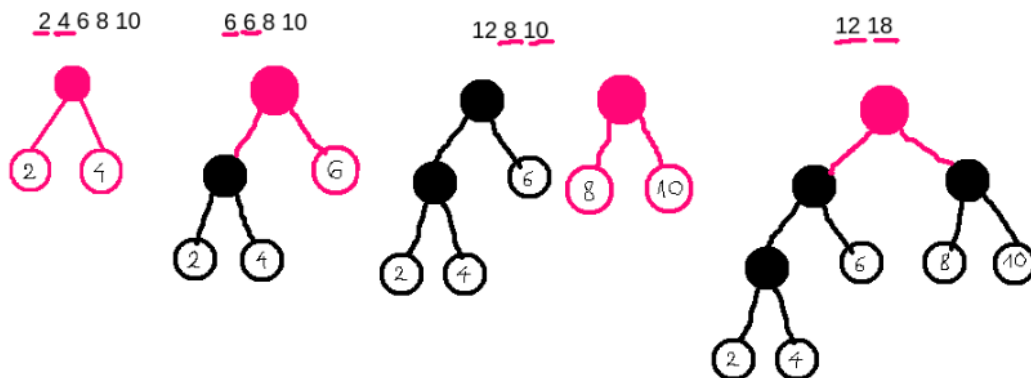
$$EL(T) = \sum_{v-\text{liść} \in T} c(v) * d(v),$$

gdzie $d(v)$ jest długością ścieżki od korzenia do liścia v (mierzoną liczbą krawędzi na ścieżce).

Rozważmy następujący problem. Dany jest n -elementowy zbiór $\{w_1, \dots, w_n\}$ dodatnich liczb rzeczywistych. Zadaniem jest znalezienie ważonego drzewa binarnego T o n liściach, takiego, że każda liczba w_i jest wagą dokładnie jednego liścia oraz T ma minimalną wagę $EL(T)$ pośród wszystkich drzew o tej własności.

Algorytm

Tworząc drzewo algorytm będzie umieszczał wierzchołki o większych wagach wyżej, a o mniejszych niżej. W każdym kroku będziemy wybierali dwa wierzchołki o najmniejszej wadze i "tączyli je w jeden". Łączenie polega na połączeniu dwóch wierzchołków (lub w dalszych krokach drzew) w jedno za pomocą dodatkowego wierzchołka. Postępując w ten sposób na końcu dostaniemy drzewo binarne

Optymalność

Lemat 1

Dla każdego wierzchołka należącego do naszego drzewa nie może istnieć wierzchołek cięższy leżący na niższym poziomie.

Dowód

Załóżmy, że mamy drzewo T , w którym dla jakiegoś wierzchołka na poziomach niżej znajduje się wierzchołek o większej wadze. Wierzchołek znajdujący się wyżej o

mniejszej wadze nazwijmy x , natomiast ten o większej wadze znajdujący się niżej y . Przez S oznaczę sumę wszystkich pozostałych wagi i odległości poza naszymi wierzchołkami x i y . Zewnętrzna długość T wyraża się teraz jako:

$$v1 = S + w_x * k_1 + w_y * k_2$$

Gdzie k_1 i k_2 to odległości d od korzenia. Zamieńmy teraz wierzchołki posiadające wagi w_x i w_y otrzymamy:

$$v2 = S + w_y * k_1 + w_x * k_2$$

Wiemy, że $k_2 = k_1 + c$, po odjęciu S zniknie całkowicie więc pomijam.

$$\begin{aligned} v1 - v2 &= (w_x * k_1 + w_y * (k_1 + c)) - (w_y * k_1 + w_x * (k_1 + c)) = \\ &= (w_x * k_1 + w_y * k_1 + w_y * c) - (w_y * k_1 + w_x * k_1 + w_x * c) = \\ &= w_x * k_1 + w_y * k_1 + w_y * c - w_y * k_1 - w_x * k_1 - w_x * c = \\ &= w_y * c - w_x * c > 0 \end{aligned}$$

Więc po zamianie wierzchołka o większej wadze z tym o mniejszej otrzymaliśmy drzewo, którego całkowity koszt jest mniejszy.

Twierdzenie 1

Nasz algorytm buduje drzewo binarne o minimalnej długości zewnętrznej

Dowód

Udowodnimy twierdzenie stosując indukcję po liczności zbioru $\{w_1, \dots, w_n\}$ nazwijmy ją n .

- Podstawa indukcji $n = 2$

Takie minimalne drzewo możemy skonstruować tylko w jeden sposób (posiadając jakiegokolwiek inne wierzchołki można je usunąć i w ten sposób otrzymać drzewo o mniejszym koszcie). Będzie to korzeń z lewym oraz prawym synem. Nasz algorytm weźmie dwa dostępne wierzchołki i skonstruuje takie właśnie drzewo.

- Krok indukcyjny

Założmy, że każde drzewo o $n - 1$ liściach zbudowane przez nasz algorytm ma minimalną długość zewnętrzną. Weźmy drzewo o n liściach zbudowane przez nasz algorytm. Niech $v_1 \leq v_2 \leq \dots \leq v_n$ będą wagami liści tego drzewa. Niech V oznacza rodzica v_1 i v_2 . Wiemy na podstawie tego jak budujemy drzewo, że te liście będą leżeć na ostatnim poziomie drzewa. Jeśli jakiegokolwiek liść leżałby niżej z lematu 1 moglibyśmy zamienić go z v_1 albo v_2 i otrzymać drzewo o mniejszej długości zewnętrznej. Niech T' będzie drzewem T z tą różnicą, że wierzchołek V zastępujemy liściem V' , którego waga to $v_1 + v_2$. Możemy wykonać taką operację, ponieważ algorytm łączy drzewa licząc ich

sumaryczną wagę, więc zamiana drzewa na jeden wierzchołek niczego nie zmieni. T' jest drzewem o $n - 1$ liściach, więc z założenia indukcyjnego ma minimalną długość zewnętrzną. Przywracając dzieci do V' otrzymamy T , które będzie miało minimalną długość zewnętrzną. Dwa najmniejsze wierzchołki z lematu 1 nie mogą leżeć nigdzie wyżej, stąd otrzymane drzewo musi być optymalne.

Poprawność

Najmniejsze wagowo liście muszą znajdować się nie wyżej niż wszystkie inne dostępne w danej iteracji. Budujemy drzewa od dołu. Łącząc dwa najmniejsze wagowo drzewa/wierzchołki zapewniamy, że znajdą się one nie wyżej niż pozostałe (Lemat 1). Gdyby tak nie było, to znaczyłoby, że jakieś inne dwa drzewa musiałyby być użyte do stworzenia drzewa wyższego o 1 od naszego (złożonego z minimów), a później połączone z naszym (abyśmy nie znajdowali się na samym dole z tymi najmniejszymi). Jest to niemożliwe, ponieważ wagi naszych wierzchołków są najmniejsze, stąd też ich suma jest najmniejsza z dostępnych sum. Można też traktować budowanie drzewa jako zwijanie listy do 1 elementu, a później rozwijanie. Stąd pierwsze łączone wierzchołki będą ostatnimi rozwiniętymi na dole). W każdym kolejnym kroku łączymy dwa wierzchołki lub drzewa i przedstawiamy je jako jedno. Stąd po $n - 1$ iteracjach dostaniemy binarne drzewo, którego liście zawierają wszystkie dostępne wagi w_i . Wagi każdego z początkowych liści nie ulegną zmianie. Na koniec wszystkie liście w drzewie będą miały przyporządkowane odpowiednie wagi (najwyższe na górze bo łączone najpóźniej a najmniejsze najniżej bo łączone najwcześniej).

Pseudokod

```
struct node {
    int value;
    node left;
    node right;
}

node el(T) { // T to vector struktur node początkowo każdy to
    build-heap(T) // kluczem jest wartość value
    for (int i=0; i<n-1; i++) {
        v1 = extract_min(T)
        v2 = extract_min(T)
        node v;
        v.left = v1;
        v.right = v2;
        v.value = v1.value + v2.value;
        T.insert(v);
        restore_order(T, T.size()-1);
    }
```

```
    }  
    return T[0];  
}
```

Złożoność

Czasowa: $O(n \log n)$

Pamięciowa: $O(n)$

Budujemy kopiec w czasie liniowym $O(n)$. Następnie mamy pętlę wykonującą się $n - 1$ razy. W każdej wykonujemy po dwie operacje `extract_min`, które zwracają oraz usuwają element o minimalnym value z kopca. Wiemy, że każde wywołanie funkcji `extract_min` zajmie $O(\lg n)$ czasu. Następnie wykonujemy pewną stałą liczbę operacji i na koniec wstawiamy nowy element do kopca. Samo wstawienie wykonamy w czasie stałym jednak przywracanie porządku to znów $O(\lg n)$. Dodając wszystko nie przekroczymy $O(n \log n)$ operacji.

Pamięciowo musimy pamiętać nasz kopiec `T` co wymaga liniowo wiele pamięci. W każdym kroku pętli tworzymy nowy węzeł. Musimy więc zapamiętać dodatkowo nową wartość `value`, wskaźnik na lewe i prawe poddrzewo. Finalnie pamięć nadal będzie liniowa, gdyż co iterację dodajemy stałą liczbę nowych wartości.